

יום א', ט' באדר א' תשנ"ז (16 פברואר)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

קצת על ז' אדר - יום הולדתו ויום פטירתו של משה רבינו ע"ה
לציון ב' יום של' (שלוש) ולתאום שלב בדורי חורבן:

ז' אדר הוא יום שנוצז בו משה רבינו ויום שמת בו לסוף
120 שנה. להקב"ה יושב וממלא שנתיים של צדיקים מיום ליום
ומחורבן לחורבן, שנאמר: "את מסכרי ימך אמלא" (שמואל ב')
והיום חסידים ואנשי העדה הוגאנים ביום זה וזוהר,
סדר ג'קין ליום ז' אדר, לפי שמית צדיקים מכפר,
והתענה עם גשוקה ותפילה מכפר, ויצאם כבוד שמה זכר
ישראל.

ובשנה העוברת, שיש בה שני חורבן אדר, עיקרה של התנה
זו הוא בחורבן השני. ואולם יש לתקוים תענית גם באדר הראשון.

ב' יום ז' אדר, צריך כל אדם להתחיל ולשני צדיקים שיהיו
נשעים וקבועים אצל אמת: ציפיה ילודה, ויראה וידן.
ציפיה ילודה, כיצד? לומדים מלצגו של משה רבינו:
תחילת ציצו של משה היה בצער גדול - שגור פרעה, כל
הבן היחיד היאורה תשכ"והו", וזה ציצ שלי שלוש
פרעה וכל עמו אורגים אל אישה הרה בשראז וכאשר מלאו
ימיה לציג, והנה בן - מצי מוספים איתו מחנה ומשלימים
איתו היאורה ומטביעים אותו. וכל ילדא שדנ"ן בצער
ומיואסין לן היאורה. כאשר עזרם, אלו של משה ומצות הדור,
כאן את עמו בצער כה גדול אחר, "לשוא אנו עמלים" ולירש
את אלהו, זכר יוצרו עזר צדקו ואלתו כבוד ה' גשוקה
עם משה צ חורבן. דמנו כל ישראל ולירשו את נשוגיהם.
מרים, אמותו של משה, בת ה-5, אמרה ברוב הקורבן, "זגירה
איתי לגלגל בן שמואלך את ילדא!"

והאושלו אביה ואימה מציבה ויגדקו באמונה
וקציפיהם ילודה, וחזרו ונישאו לה לזה וכמוהם
עלו כולם, ויהי נוצר מושיעם של ישראל!!!

יום נעים!